

[Agnete Laustsen]

økonomi. Jeg nævned i mit første indlæg, at jeg var glad for, at fremskridtspartiets forslag havde været ledsaget af økonomiske beregninger – som jeg allerede har sagt, mener jeg de altid bør foreligge – og så sagde jeg, at jeg mente bare ikke, at de beregninger, fremskridtspartiet havde opstillet, var korrekte. Det kan man jo altid diskutere, men de var der, og det roste jeg fremskridtspartiet for.

Fru Karen Thurøe Hansen efterlyste nogle beregninger i den efterfølgende sag, og jeg efterlyser økonomiske beregninger her, og jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som helst modstrid imellem disse betragtninger.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dagens debat om de forskellige forslag viser jo tydeligt, at børn er en hindring i dette samfund. Men det skal jeg ikke bevæge mig mere ud i, for vi har jo endnu et forslag, hvor vi skal tale om det, så dér kan jeg komme nærmere ind på det.

Det, der bringer mig herop, er, at socialministeren sagde det, jeg forventede. Når jeg konstaterer heroppefra, at kommunerne naturligvis ikke har en egen pligt, eller hvordan er det, vi udtrykker det, at kommunernes ret til at bygge eller lade være skal fastslås, så var jeg godt klar over, at svaret ville blive præcis det, det blev, nemlig at man ikke ville blande sig i prioriteringerne, for spare, det skal man, og der ville altså blive lagt sparekrav ned over kommunerne. Det var jeg heller ikke i tvivl om. Men det, der bringer uro i mit sind, det er, at hr. Hans Hækkerup står heroppe og siger, at for det første er det ikke så stort et problem, og for det andet skal man tilskynde til en øget udbygning.

Så forstår jeg godt socialministerens ord om, at der tydeligvis ikke er enighed i socialdemokratiet om disse ting, og jeg vil da godt opfordre til, at enten ministeren eller hr. Hans Hækkerup på en eller anden måde forklarer os, hvis linje det er, der går igennem. Jeg regner med, at det er socialministerens, og det beklager jeg så meget desto mere, fordi det betyder, at der ikke bliver tale om nogen tilskyndelse på nogen som helst måde. Det ved vi i øvrigt også godt, i og med at uanset hvor mange næser der bliver uddelt til kommuner, der ikke udbygger, så hjælper det ikke noget, det bliver der ikke udbygget spor mere af. Man kan nemlig kun henstille, man

kan ikke forpligte, det ved vi jo så godt. Derfor skal dette lovforslag igennem.

Lone Dybkjær (RV):

Det, der kalder mig herop, er hr. Hans Hækkerup, der siger, at det er i erkendelse af de ventelister, der er i kommunerne, at den socialdemokratiske ordfører sagde, som han sagde før. Jeg er da helt enig med ham i, at der er de ventelister, det er i og for sig ikke så interessant at få konstateret igen, for det ved vi jo alle sammen, og det er jo også baggrunden for lovforslaget, og så meget kan jeg da også selv læse indenad.

Det, der er hele spørgsmålet, og det, jeg rejste, var, hvordan vi bedst klarer de ventelister, hvordan vi bedst klarer at få børnene passet på forsvarlig vis. Det mener hr. Hans Hækkerup altså skal ske ved, at man tilskynder kommunerne til at bygge daginstitutioner. Det er selvfølgelig én måde at klare venteliste problemet på. Jeg tror bare, at man så kommer ud i nogle økonomisk uforenelige tilstande, men det mener hr. Hans Hækkerup ikke at man gør. Jeg tror nok, at det videre forløb i foråret vil vise, at det bliver mig, der får ret, og hr. Hans Hækkerup, der ikke får ret, men vi kan jo vente og se, hvad der sker.

Jeg synes godt, at hr. Hans Hækkerup med sin baggrund kunne være så realistisk at se, at der altså skal ske nogle besparelser i den kommende tid, og hvis det ikke skal betyde andet, end at der overhovedet ikke sker noget nyt på området, så må vi finde nogle nye veje. Vi får ikke råd til at bygge så mange daginstitutioner, som der reelt er behov for, og spørgsmålet er, om vi så ikke kan finde andre måder at løse dette problem på, og om det, når alt kommer til alt, ikke også er muligt at finde noget, der, alt andet lige, måske ender med at være bedre for børnene. Det var det principielle spørgsmål, jeg rejste. At hr. Hans Hækkerup også siger, at det skal ske på forsvarlig måde, kan man selvfølgelig godt stå og sige. Jeg havde heller ikke tænkt mig, at det skulle være særlig uforsvarligt.

Det indlæg, hr. Hans Hækkerup kommer med her, er ikke særlig konstruktivt og siger ikke noget særligt nyt om nogen ting, andet end at socialdemokratiet åbenbart kun ønsker daginstitutioner. Det synes jeg er sørgeligt, for jeg tror, der er andre måder at gøre tingene på.